

Ár 2002, miðvikudaginn 23. október, var í Áfrýjunardómstóli HSÍ uppkveðinn dómur í málinu nr. 1/2002:

Ungmennafélag Selfoss
gegn
handknattleiksdeild Hauka

Málið dæma Helgi I. Jónsson, Gunnar Jónsson og Guðjón St. Marteinson.

Áfrýjað er dómi dómstóls Handknattleikssambands Íslands uppkveðnum 7. þessa mánaðar.

Áfrýjandi krefst þess aðallega að hinn áfrýjaði dómur verði ómerktur og málinu vísað aftur til meðferðar í héraði en til vara að dóminum verði hrundið og breytt á þá lund að staðfest verði að leikmannasamningur milli Robertas Pauzuaolis og handknattleiksdeildar UMF Selfoss frá 20. september 2001 gildi og því beri að synja Robertas Pauzuaolis um félagaskipti og leikheimild með stefnda.

Stefndi krefst þess að hinn áfrýjaði dómur verði staðfestur.

I.

Handknattleiksdeild áfrýjanda gerði 17. september 1998 svonefndan viðaukasamning við Robertas Pauzuaolis, litháískan handknattleiksmann, er skyldi gilda til 1. apríl 2001. Til þess að samningar tækjust lögðu fjárfestar á Selfossi til 45.000 þýsk mörk. Einnig var gerður svonefndur A-samningur milli aðila. Nýr viðaukasamningur var gerður við leikmanninn 28. maí 2000 er gilda skyldi frá 1. júlí sama ár til 30. apríl 2003. Þá var gerður A-leikmannasamningur 20. september 2001 er gilda skyldi til sama tíma. Í mars síðastliðnum munu hafa verið í gangi viðræður milli áfrýjanda og leikmannsins um breytingar á viðaukasamningnum frá 28. maí 2000 en í honum er kveðið á um að báðir aðilar geti sagt samningnum upp á tímabilinu frá 1. apríl til 30. apríl 2001 og 2002. Áfrýjandi sagði samningnum upp 29. apríl 2002 með skírskotun til 3. gr. hans. Eftir það hóf leikmaðurinn viðræður við stefnda sem lauk með því að hann gekk til liðs við stefnda. Fór stefndi fram á að Handknattleikssamband Íslands, hér á eftir skammstafað HSÍ, gengi frá félagaskiptum leikmannsins frá áfrýjanda til stefnda en með bréfum sambandsins 30. maí og 13. september síðastliðinn var því hafnað þar sem leikmaðurinn væri sammingsbundinn áfrýjanda samkvæmt A-leikmannasamningi. Stefndi lagði fram kæru 13. september 2002 og krafðist þess aðallega að áfrýjandi samþykkti fyrir sitt leyti félagaskipti leikmannsins til stefnda en til vara að stjórn HSÍ skrifaði undir félagaskipti hans til stefnda. Við svo búið var málinu vísað til meðferðar dómstóls HSÍ.

II.

Áfrýjandi byggir aðalkröfu sína á því að dómstóll HSÍ hafi fjallað um túlkun á 3. gr. svonefnds viðaukasamnings milli áfrýjanda og Robertas Pauzuaolis. Hafi dómstóllinn þar farið langt út fyrir þau mörk er honum eru heimiluð samkvæmt lögum HSÍ. Verði hugsanlegar kröfur áfrýjanda, eða eftir atvikum annarra hagsmunaaðila vegna samningsrofsins, ekki útkljáðar fyrir dómstólum íþróttarhreyfingarinnar heldur verði til lykta leiddar fyrir almennum dómstólum. Beri því að ómerkja umfjöllun dómstólsins að minnsta kosti að því er varðar umfjöllun um þetta atriði.

Varakrafa áfrýjanda er reist á því að í gildi sé svonefndur A-leikmannasamningur milli hans og Robertas Pauzuaolis og sé sá samningur í raun grunnheimild fyrir réttarsambandi áfrýjanda og leikmannsins. Hvorki í lögum HSÍ né reglugerð um félagaskipti sé kveðið á um að svonefndur viðaukasamningur skuli vera forsenda þess að A-samningurinn sé gildur. Á stöðluðu samningseyðublaði A-samningsins sé einungis gert ráð fyrir að gerður skuli viðaukasamningur sem feli í sér nánari útlistun á þeirri umbun sem leikmaðurinn njóti fyrir að æfa og leika handknattleik með félaginu. Þá segi þar að viðaukasamningurinn skuli ávallt hafa sömu tímamörk og A-leikmannasamningur viðkomandi samningsaðila. Í 3. gr. viðaukasamningsins sé beinlínis gert ráð fyrir að til uppsagnar hans eða endurskoðunar geti komið. Sé hvergi í A-samningnum né viðaukasamningnum að finna neina ákvæði um að slík uppsögn og endurskoðun viðaukasamnings skuli leiða til þess að A-samningurinn falli samhliða niður. Sé A-samningurinn því óuppsegjanlegur og beri að skýra tilvist viðaukasamningsins þannig að þar sé einungis um að ræða viðauka eða viðbót við A-samninginn er skuli vera grunnheimildinni til frekari skýringar og fyllingar. Þá er og á því byggt að áfrýjandi og Robertas Pauzuaolis hafi komist að munnlegu samkomulagi sem handsalað hafi verið um breytingar á viðaukasamningi aðila.

III.

Stefndi reisir sýknukröfu á því að A-leikmannasamningur milli umrædds leikmanns og áfrýjanda sé úr gildi fallinn í samræmi við 3. gr. A-leikmannasamnings aðila, sbr. og upphafsákvæði sama samnings. Samkvæmt upphafsákvæðinu eigi viðaukasamningur að gilda í sama tíma og A-samningur. Þá segi þar að brjóti annar hvor aðila ákvæði A-samnings falli hann úr gildi. Ljóst sé af málavöxtum að leikmaðurinn og áfrýjandi hafi gert sérstakt samkomulag um að heimilt væri að segja upp samningnum á tímabilinu 1. apríl til 30. apríl [2003]. Þar sem áfrýjandi hafi sagt samningnum upp hafi allir samningar milli aðila fallið úr gildi. Komi þetta ákvæði til fyllingar A-samningnum og sé því ljóst að leikmaðurinn sé ekki lengur samningsbundinn áfrýjanda. Sé viðaukasamningurinn því samningur um sérstaka lausn frá samningi, sbr. gr. 3.3. í A-leikmannasamningi.

IV.

Á því er meðal annars byggt af hálfu áfrýjanda að komist hafi á nýr viðaukasamningur milli áfrýjanda og Robertas Pauzuaolis, nú leikmanni stefnda, eftir að áfrýjandi sagði upp viðaukasamningi þeim sem áður gildi milli þeirra. Fram kemur í hinum áfrýjaða dómi að skýrsla hafi verið tekin af vitninu Robertas Pauzuaolis fyrir dómstólnum og hafi hann eindregið neitað að nýr samningur hafi komist á milli hans og áfrýjanda. Þess sér hins vegar hvergi stað í þingbók dómsins að skýrslutaka hafi farið fram yfir leikmanninum fyrir dóminum, hvaða spurningum var beint til hans og hverju hann svaraði. Getur áfrýjunardómstóllinn því með engu móti metið sjálfstætt hvað kom efnislega fram í skýrslu hans.

Samkvæmt hinum áfrýjaða dómi var málið þingfest 30. september síðastliðinn og dómtekið sama dag að afloknum munnlegum málflutningi. Ekkert er þó bókað í þingbók dómsins um þingfestingu málsins, framlagningu skjala, mætingu af hálfu aðila eða annað sem fór fram í þinghaldinu.

Þá er í hinum áfrýjaða dómi fjallað um, án þess að séð verði að kröfugerð stefnda eða málatilbúnaður áfrýjanda gefi tilefni til, hvernig skilja beri lokamálslið 3. gr. viðaukasamings áfrýjanda og Robertas Pauzuaolis með tilliti til greiðslu af hálfu stefnda til áfrýjanda við brotthvarf leikmannsins frá áfrýjanda.

Gera verður kröfu til þess að við málsmeðferð dómstóls HSÍ sé í öllum aðalatriðum farið eftir viðurkenndum meginreglum réttarfars. Þykir svo mjög hafa á það skort samkvæmt framansögðu að eigi verði hjá því komist að ómerkja hinn áfrýjaða dóm og vísa málinu heim til löglegrar meðferðar og dómsálagningar að nýju.

Það athugast að gert er ráð fyrir því í 4. mgr. 2. gr. reglugerðar um dómstól HSÍ að meginreglan sé sú að einn dómari fari með mál og ákveði dómsformaður hver af hinum reglulegu dómurum það geri. Þó getur dómari samkvæmt 5. mgr. sama ákvæðis kallað til tvo meðdómara í samráði við formann dómsins telji hann þeirra þörf og þurfi þeir ekki að vera löglærðir. Dómarar í þessu máli voru þrír, allir löglærðir, en ekkert er kemur fram um það í dóminum af hvaða ástæðu framangreind undantekningarregla um fjölskipun dómsins var talin eiga við í máli þessu.

Dómsorð:

Hinn áfrýjaði dómur er ómerktur og málinu vísað heim til löglegrar meðferðar og dómsmálagningar að nýju.